

РЕШЕНИЕ

№ 1496

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12578** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез главен юрисконсулт Д. срещу Решение № 881 от 03.11.2021 г. по нахд № 12173/2021 г. по описа на СРС, НО, 135 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-039291/28.01.2021 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл.212 във вр. с чл. 72 от Закон за защита на потребителите (ЗЗП), на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Излага подробни съображения, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, спазени са стриктно императивните разпоредби на ЗАНН като Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и се явява законосъобразно и мотивирано. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърждаване на НП като законосъобразно.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът, не се явява и не се

представлява. С молба от 04.02.2022 г. претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и размерът на адвокатското възнаграждение да бъде намален в неговия минимум предвиден в Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, чрез адвокат К. оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съобразно представен списък с разноските.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, решението на СРС, като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че на 30.09.2020 г. по повод постъпило в КЗП писмо от СГП е била извършена проверка от служители в КЗП в детски клуб „Клубчето“, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от [фирма]. В хода на проверката било установено, че на входа на обекта има надпис „Клубчето“. Чрез ценоразпис „Пакетни предложения Клубчето“ и бланка за предоставяне на услуга с правила за предоставените услуги, на гърба на бланката била дадена информация за провеждане на събития, организирани от търговеца „Клубчето“ се състояло от зала за консумация на храни и напитки, съоръжение тип „Джунгла“. При извършената проверка от управителя на дружеството не били предоставени план за контрол и поддържане на площадката за игра за осигуряване на съответствие с изискванията за безопасност, документ за въвеждането ѝ в експлоатация, доклад за първия годишен контрол от орган за контрол; доклад от годишен контрол на площадката за игра.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, но в нарушение на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени писмените доказателства. От описанието на нарушението в НП се установява, че последното е изразено в неизвършване на необходимите дейности по оценяване и удостоверяване на съответствието с нормативно установени изисквания за безопасност, чрез непредставяне на документи за „въвеждане в експлоатация на детската площадка,

план за контрол поддържането на площадката за осигуряване на съответствието ѝ с изискванията за безопасност, доклад за годишен контрол на площадката за игра, издаден от орган за контрол“ противоречи на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. То е непълно и пречатва проверката дали са осъществени признаците от състава на нарушението, визирано в санкционния акт. В чл. 212 от ЗЗП е предвидена отговорност производител или доставчик на услуги, който предлага стоки и услуги на потребителите, без да е оценил и удостоверил съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност по чл. 72. Разпоредбата на чл. 72 от ЗЗП предвижда, че производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги, предлагат стоки и услуги на потребителите след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. Съдържанието на задължението е общо формулирано и възприемането на неизпълнението му като основание за обективната административно-наказателна отговорност по чл. 212 от ЗЗП предполага изследване на признаците от състава на нарушението и съпоставка между конкретни нормативни правила, определящи правомерността на поведението на нарушителя, и фактическото положение.

В НП не се съдържат установяванията относно релевантните за отговорността факти. Така посочената санкционна разпоредба е бланкетна и диспозицията ѝ следва да бъде изяснена чрез връзката ѝ с други нормативни правила, регулиращи условията и реда за извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на безопасността на стоките и услугите. В обстоятелствената част на постановлението не са изследвани нормативните източници, уреждащи съответните изисквания за безопасност, и относимостта им към всяка от предлаганите в случая услуги. Твърдението за нарушение не може да се основава на хипотетичната неправомерност на поведението на адресата на НП. Доказването на факта на неизпълнение на задължение към държавата (чл. 83, ал. 1 от ЗАНН) е предпоставено от индивидуализиране на формите на длъжимо поведение, за да може несъответствието с него да квалифицира бездействието като противоправно. Посочването на чл. 65 от Наредба № 1 от 12.01.2009 г. не санира допуснатите нарушения, доколкото същата предвижда, че контролът по отношение на общата безопасност при ползването на въведените в експлоатация площадки за игра се извършва от КЗП по реда на ЗЗП. Тази разпоредба оправомощава КЗП да извършва съответните проверки и да осъществява контрол, но не изпълва със съдържание бланкетната норма на чл. 72 ЗЗП. Освен това не става ясно от коя дата площадката се стопанисва от [фирма] и от коя дата възниква момента за това задължение. Правилно СРС е кредитирал свидетелските показания на В., от които се установява, че по време на пандемията от Корона вирус детско клубче не е работело, а от месец септември 2020 г. обектът е имал вече нов собственик и не е работило като детски кът, а като лавка за продажба на закуски.

По този начин се засяга съществено правото на защита на санкционираното лице да разбере в какво точно се обвинява да е извършило, респ. как да организира адекватно защитата си.

На основание чл. чл.36 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 /09.07.2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 580 лв. за адвокатско възнаграждение, платено в брой видно от договор за правна защита и съдействие № 984207. Не се споделят доводите в касационната жалба за прекомерност

на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е съобразено с материалния интерес по делото, в размер на 5 000 лв.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 881 от 03.11.2021 г. по нахд № 12173/2021 г. по описа на СРС, НО, 135 с-в, с което е отменено НП № К-039291/28.01.2021 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б..

ОСЪЖДА КЗП да заплати на [фирма] адвокатско възнаграждение в размер на 580 лв. (петстотин и осемдесет лева).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.